מנורת המאור — לכבד את חבירו

וצריך אדם לכבד את חבירו, ואפי' הוא קטן ממנו בחכמה ובשנים, דתנן ר' אליעזר אומר, יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך. והפליגו רז"ל בדבר, ואמרו, ר' אלעזר בן שמוע אומר, יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך, וכבוד חבירך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים. וחייב אדם להורות את חבירו, ולהדריכו על הדרך הטובה, ויאהב אותו כנפשו. ואם בקש מחבירו שום דבר ולא עשה רצונו, אל יאשים את חבירו. ואמר החכם אם בקשתי דבר מחבירי ולא עשה בקשתי, הייתי אומר, לא נעשית בקשתי מפני עוני, והנני מוחל לחבירי שלא עשאה. ולא יתכוין בהנאת חבירו כי אם לשם שמים, ולא שיהללוהו בני אדם. ואם חטא לו חבירו, או עשה לו שום דבר שלא כדין, ואפי' הצר לו הרבה, יסיר מיד הכעס מלבו, וימחל לו מיד. ואם חטא הוא לחבירו, ירבה עליו רעים עד שיפייסנו. ואפי' אויביו שהצרו לו הרבה, ישלם להם טובה תחת רעה. והוי יודע כי רעת האדם בעולם הזה אינה אלא מצד חטאיו, ואין יכולת ביד אדם להצר לחבירו אם אין לו סיוע מלמעלה בעונו. לפי' אל יאשים את חבירו, אלא לחטאו ולפשעו, שנא' הן בעונותיכם נמכרתם וגו'.

לעולם יקרב אדם את אוהביו, ויתרחק משונאיו, וישמע ויקבל עצת אוהביו. כדגרסי' במ' יבמות בפרק הבא על יבימתו, האוהב את שכיניו, ומקרב את קרוביו, והנושא את בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דחקו, עליו הכתו' אומר אז תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני. ואע"פ שמקללין אותו קרוביו, ומחרפין אותו, יהי שומע להם, שלטובתו הם מתכוונים. ואם ישבחוהו אויביו לא ישמע להם, שלרעתו הם מתכוונין. כדגרסי' בפרק חלק, אמ' ר' שמואל בר נחמני, מאי דכתי' נאמנים פצעי אוהב ונתערות נשיקות שונא, טובה קללת אחיה השילוני, שקלל את ישראל, מברכה שברכן בלעם הרשע. אחיה קללם בקנה, שנא' והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים. מה קנה זה עומד במקום מים וגזעו מחליף ושרשיו מרובין, ואפי' כל רוחות שבעולם באות ונושבות בו הולך ובא עמהן, כיון שדוממות עומד במקומו, אף ישראל כן. אבל בלעם הרשע ברכם בארז. מה ארז זה אינו עומד במקום מים, ואין גזעו מחליף, וכיון שנשבה בו רוח דרומית, עוקרתו והופכתו על פניו. וזאת היתה כוונתו של בלעם הרשע אפי' בברכותיו, לעקור שונאיהם של ישראל.

ובזמן שאהבה ואחוה, [שלום וריעות], שרויין בין ישראל, הב"ה מנחם ציון ובונה ירושלים, ואז יהיה שלום ושלוה בחומותיה והשקט בארמנותיה, שנאמ' שאלו שלום ירושלם ישליו אוהביך, יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך, וכתי' למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. סליק פירקא